

Koulujen Kontrolli

Kirj. HARLIN

MAHDOLLISESTI yhtenä suurimpana syy-
nä siihen, että Yhdysvalloissa on niin
lukuisasti yksityisten lahjoituksilla yllä-
pidettäviä yliopistoja, on se, että ne ovat
vapaat poliittisista vaikutteista. Näin kummin-
kin väittävät ne, jotka tällä kertaa kannatta-
vat näitä kouluja.

He perustelevat tämänlaisen väitöksensä sii-
hen tunnettu tosiasiaan, että valtioiden yllä-
pitämiä yliopistoja vaivaa n.s. opinnollisten va-
pauksien puute. Se poliittinen puolue, joka
kulloinkin on vallassa, tahtoo tavalla taikka
toisella vaikuttaa opetettavien aineiden laatuun
ja suuntaan. Tämä useinkin tehdään vaikut-
tamalla opettajien eli professorien valintaan ja
niiden eroittamiseen, jolleivät he ole valmiita
mukaantumaan valtion johtavaan poliittiseen
suuntaan.

Yksityisten ylläpitämiä yliopistoja kannatta-
vien taholta kerskutaan niistä vapauksista,
jotka muka vallitsevat tässä suhteessa heidän
kouluissaan. Todistuksena he huomauttavat,
että Felix Frankfurteria ei erotettu Harvard-
yliopistosta, vaikka hän puolustikin Saccoa ja
Vanzettia. John Hopkins ei ole eroittanut Mit-
chellia, vaikka tämä olikin sosialistipuolueen
ehdokkaana Marylandin kuvernööriksi. Colum-
bia ei ole eroittanut Nicholas M. Butleria, vaika
tämä tunnustettavasti piti suurta melua vä-
kijoumien puolesta raittiissa (?) maassa.

Mutta he ovat yhtä vaiteliaita siitä kuinka
suuresti yksityinen lahjoittaja voi vaikuttaa
näihin vapauksiin ennenkuin hän lahjoittaa lu-
paamansa puoli miljoonaa tai miljoona dollaria,
kun he ovat äänekkäitä yllämainituista vapauk-
sista.

He ovat siinäkin suhteessa vaiteliaita kuinka
paljon ja mitä aineita opetetaan mainituissa
yksityisten ylläpitämissä yliopistoissa, kuka ni-
itä opettaa ja kuinka. On huomioon pantava
seikka, ettei yksikään radikaalinen opettaja
pääse opettamaan aineita, jotka olisivat koulun
rikkaimmille lahjoittajille ja eniten lahjoitta-
ville vastenmielisiä tai taloudellisesti epäedul-
lisia.

Myöskään he eivät muista mainita mitään
siltä, että missä heillä on yksi radikaalinen tai

demagooginen professori, heillä on vähintään
kaksi sellaista, jotka ovat hyvin taipuvaisia viit-
tailuille tai omaavat perin vanholliset käsitteet.

Mutta omituista kyllä, mänä edellytykset ei-
vät ole voineet vaikuttaa siihen suuntaan, että
näitä yksityisiä yliopistoja enää kannatettaisiin
siinä määrässä kuin ennen. Taloudellisen kriis-
in vaikutuksesta kai johtunee, ettei miljoonia
enää tule näille "vapaille" koululaitoksille. Niin-
pä havaitsimme, että University of Pennsylva-
nia, Penn State ja Temple University yht'aikaa
anoivat valtion apua; Johns Hopkins lakkaut-
taa lakikoulunsa vähentääkseen kustannuksia;
Princetonissa pienennetään palkkoja ja yksinpä
Harward-yliopistonkin johtajat epäilevät josko
nykyinen tulolähde riittää.

Koska nämä yksityisten ylläpitämät yliopis-
tot eivät ole kaikkein halvimpia oppilaille, op-
pilaiden luku on niissä vähentynyt suhteelli-
sesti enempi kuin valtioiden yliopistoissa. Kun
otetaan huomioon ettei ole mitään suurempia
edellytyksiä suorittaa yliopistotutkintoa juuri
tällä kertaa, tulemme ymmärtämään, että op-
pilaiden väheneminen on suurempi kuin tahdo-
taan tunnustaa. Yhtenä tekijänä oppilaiden
vähenemiseen on tulevaisuuden toivottomuus.
(Viime vuonna yhden suuren yliopiston presi-
denti lopettajaispuheessaan neuvoi filosofian
maisterin tutkinnon suorittaneiden hakemaan
työtä Civilian Conservatorion Corpsista.)

Edelläkerrotusta voimme tehdä sen johdon-
mukaisen päätöksen, että jos nykyinen talou-
dellinen kehitys jatkuu ja sen tuottamat muu-
tokset johtavat pysyväsien työttömien armeijan
suurenemiseen ja tämän kautta valtion merki-
tys, avustustöiden ja muiden kautta työnanta-
na yhäti kasvaa, yksityisten ylläpitämien yli-
opistojen loppu lähenee ja valtioiden yliopisto-
jen merkitys kasvaa.

Taloudellisen kriisin vaikutus valtion yli-
opistoihin ei ole ollut läheskään niin suuri, kos-
ka ne eivät ole luottaneet niin suuressa mää-
rässä oppilailta perittyihin maksuihin, vaan
niiden ylläpidosta huolehditaan veroilla.

Ei ole mitään syytä otaksua että nykyiset
yleiset koulut tulevat muuttumaan suurestikaan
nykyisen järjestelmän kestäessä. Supistumista

voi tapahtua joissakin suhteissa, kun saatavissa olevat varat vähenevät.

Mutta sitävastoin on syytä ennustaa, että valtiot joutuvat maksamattomista veroista ja muutenkin ottamaan haltuunsa tähän saakka yksityisillä varoilla ylläpidetyt yliopistot ja sen johdosta voimme ennustaa muutosta kaavamaisuuteen ylemmissä opetuksissa.

On johdonmukaista poliittiselle demagoogille voimistuttaa valtaansa kaikin keinoin. Yhtenä keinona on vaatia kaikki opetus hänen tai hänen ryhmänsä etuja vastaavaksi. Tämä tarkoittaa opetuksen pakkopaitaan pukemista. Sanolsimme rykmenttoimista?

Mussolin ja Hitler ulkomailla antavat tästä hyviä esimerkkejä. Kaikista parhain esimerkki on Saksasta, jossa tämä pakkopaita on niin tiivis ettei ole vähemmärsäkään määrässä tilaisuutta muille opinnoille kuin sellaisille, jotka pönkittävät Hitlerin ja natsipuolueen valtaa.

Yhdysvalloissa niinikään antaa meille hyvän esimerkin Huey Long, joka Luoisianan valtiossa kontrolloi valtionpolitiikan niin perinpohjaisesti, että hän kykenee määräämään valtion yliopiston asiat ja vaikuttamaan opetusohjelmistoonkin.

Ottaen huomioon edellä kerrotut asiat ja sen, että valtioidemme yliopistoissa määrää se poliittinen puolue joka kulloinkin on voimassa, tulemme siihen johtopäätökseen: että mikä poliittinen ryhmä hyvänsä joka kykenee tästälähtien saamaan diktatuurisen voiman tulee pukemaan kaikki opinnon pakkopaitaan, joka vastaa sen ryhmän etuja. Koulut tullaan rykmenttoimaan kuin armeija ja niissä opetetaan siihen suuntaan, että ainoastaan vallassolevan ryhmän johtajien johtopäätös jokaisesta asiasta on oikea ja kellään ei tule olla oikeutta sitä edes epäilläkään.

Olemme edelläolevasta saaneet perin toivotoman kuvauksen; synkän ja harhaanjohtavan. Harhaanjohtava se on siksi, koska se perustuu sille otaksumalle ettei tämänsuuntaista kehitystä voi mikään ehkäistä tai johdattaa toiselle tielle.

Kuitenkin historia antaa meille riittävästi todistuksia siitä, että ihmiskunta etenee aina. Ne ajanjaksot jolloin ihmiskunta on taantunut, mennyt taaksepäin, ovat aina johdattaneet uusiin ajanjaksoihin, jolloin ihmiskunnan edistyminen on ollut sitä nopeampaa.

Jos yhdellä maanpallon osalla yksi kansa on

visseistä taloudellisista vaikutteista rappeutunut, toisella maanpallon osalla on tapahtunut useinkin aivan päinvastaista. Sekään seikka ei voi tätä tähänastisesti poikkeuksetonta sääntöä vielä rikkoa, että maailma olisi liiaksi yhdistynyt tai keskittynyt, että sen eri osat ovat täydellisesti riippuvaisia toisistaan.

Muutama kuukausi sitten eräs hollantilainen taloustieteilijä esitti meille teorian maailman jakautumisesta viiteen eri taloudellisesti riippumattomaan piiriin; joka näyttää pitävän paikkansa visseissä puitteissa. Kansalliset pyrkimykset (isänmaallisuus, uskonto, j.n.e) ovat vielä niin voimakkaina tekijöinä, ettei yhden maailman osan taantuminen tule välttämättömästi johdattamaan toisen osan samaan suuntaan kulkeutumiseen. Kansainvälisyyden voittopäivä ei ole vielä huomenna, jos nykyisissä voimasuhteissa ei tapahdu muutosta.

Jos tämän maan kansa etenee tai ottaa askeleen taloudelliseen riippumattomuuteen ja antaa pukea koulujärjestelmänsä hitleriläiseen pakkopaitaan, niin se riippuu kokonaan tämän maan työläisistä — ei järjestymättömistä työläisistä, vaan järjestyneistä.

Yhteiskunnallinen muutos on välttämätön — tuskin kukaan tätä kieltänee. Yhteiskunnallinen muutos ei ole vältettävissä — tuskin tätäkään kiellettänee. Myöskin sitä, että yhteiskunnallisen muutoksen suunta on ihmiskunnan määrättävissä on pidettävä ehdottomana varmuutena ja tätä seikkaa silmälläpitäen meidän on koottava voimamme määrätäksemme sen suunnan.

Koulujen taloudellisen kontrollin siirto politiikoille antaa meille hyvän esimerkin asiain kehityksestä ja osoituksen pikaisen toiminnan välttämättömyydestä.

Viime vuosien tapahtumat ovat antaneet meille hyviä esimerkkejä taloudellisen voiman merkityksestä. Huomaamme pienissäkin tapauksissa miten on ollut mahdollista pakottaa sekä työnantajat että poliitikot mukautumaan työläisten tahtoon.

Viimeisin esimerkki tästä voimasta on Mexicosta, jossa yleislakonuhka pakotti ulkomaisen korporatsioonin myöntymään työläisten vaatimuksiin ja maan hallituksen esiintymään työläisten edustajana vaatimuksien esittämisessä, siitä huolimatta, vaikka hallitus oli julistanut asianomaisen Tampicon sähkötyöläisten lakon lakivastaiseksi paria viikkoa aikaisemmin.

Tätä kaikkivaltaista taloudellista voimaa käyttämällä järjestyneen työväen on mahdollista täydellisesti kontrolloida koulut ja koulujen ohjelmistot; teatterit ja teatteriohjelmistot; sanomalehdet ynnä muut painotuotteet ja lopullisesti tuotanto sekä jakolaitokset. Toisin sanoen, meillä on kylliksi voimaa kontrolloida kaikki ne jotka Hitleriksi itsensä asettaisivat ja

lopettaa heidän valtansa milloin itse sen määräämme.

Tämä tekee meille mahdolliseksi suunnata kehityksen kulun todelliseen kansainvälisyyteen ja työväenluokan lopulliseen voittoon sekä vapauteen.

Järjestykäämme käyttämään yleislakkoa aseenamme lopullisten päämääriemme saavuttamiseksi.

Ei Kotia Sulla Osaton

Kirj. Karl Kari.

Orpoja — kaupungin syrjäpuolla,
häärii joukko, on kotia vailla.
Syntynytkin vain siellä —
miss' ei ole rikkaiden tiellä.
Jo kätkyessä, äidin vaaliessa,
osattoman osa rinnassa.

Jo äidin kehtolaulun sävelistä,
soi sulle enne elämästä.
Hän — äiti — tiesi sen,
orjan, osattoman kokemuksen.
Sull' ei toivoa suurta elämän,
vaikk' minne kuljet sitä etsien.

Sua pilkan silmä vaanii aina,
kun vaattees yllä on repaleina.
Sua kaikkialla ivaten viittoavat
ne, jotka ansiotta on lois-eläjät.
Jätekannuilla vaikk' värjötät yöllä,
et osaasi ansaita saa työllä.

Ei sääliä kukaan tuntisi,
katuojaan vaikk' kaatusi.
Osaton sä olet vain,
ihmisarvoa vailla ain.
Sua muistaa vain äiti kaukomailla,
hänkin siell' huoltoa vailla.

Miks' osatonna kulkea nälässä?
Miks' aina puutteessa ja hädässä?
Onhan varastot täynnä viljaa;
kaikkialla miss' orjat raataa kilpaa.
Vain joukkovoimaa ja ymmärrystä,
niin puute poistuu elämästä.

Ei kotia, sulla osaton,
liekö tuomios se veli koston.
Valheiden jos miekkaa pelkää,
Ei VAPAUDEN koita kevääät.
Armoille anastajan olet taipunut
ja liian ohkaiseen rieskaan tyytynyt.

Osatonna miksi aina olla vois?
Kun kaiken luot kuka muu se ois.
Ei riistäjä itse mitään tuota,
se miekkaan hijoo vain verivuota.
Ja sinun osattoman hurmevuo,
heille nautinnon suuren tuo.